

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **D. A.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 6 lipca 2023 r.,
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania orzeczenia w
sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku
z dnia 18 listopada 2022 r., sygn. akt V Ka 332/22,
zmieniającego wyrok łączny Sądu Rejonowego w Sochaczewie
z dnia 22 lutego 2022 r., sygn. akt II K 59/21
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Sochaczewie, wyrokiem łącznym z dnia 22 lutego 2022 r., II K 59/21, wymierzył skazanemu D. A. karę łączną 12 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 520 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 18 listopada 2022 r., V Ka 332/22, na skutek apelacji wniesionych przez skazanego i jego obrońcę, wyrok ten zmieniono tylko w ten sposób, że podstawę prawną orzeczenia uzupełniono o przepis art. 4 § 1 k.k.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wywiódł obrońca skazanego. Zaskarżając go w całości, sformułował zarzuty obrazy prawa materialnego – art. 4 § 1 k.k., art. 85a § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k., art. 87 § 1 k.k. W konkluzji kasacji

skarżący wniósł o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

W kasacji zamieszczono również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu podniesiono, że zarzuty postawione w kasacji dają podstawę do stwierdzenia, że zaskarżony wyrok zostanie uchylony, a po ponownym rozpoznaniu sprawy może zostać wymierzona skazanemu kara łagodniejszego rodzaju lub w mniejszym rozmiarze.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny. Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia.

Należy jednak podkreślić, że samo wniesienie kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Stanowisko Sądu Najwyższego, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., ma wyjątkowy charakter, jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, jest od lat niezmiennie. O sytuacji uzasadniającej wstrzymanie wykonania orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym można mówić wówczas, gdy dokonując choćby pobieżnej analizy kasacji, można nabrać przekonania o jej zasadności ze względu na rangę podniesionych zarzutów i ich oczywistą zasadność.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności kasacji, stwierdzić trzeba, że treść podniesionych w niej zarzutów i argumentacja przedstawiona na ich poparcie nie przekonuje o oczywistej, wprost rzucającej się oczy zasadności kasacji.

Zauważyć trzeba, że oskarżyciel publiczny w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Zwrócić również trzeba uwagę, że ze względu na specyfikę sprawy, w której wydano orzeczenie objęte wnioskiem o wstrzymanie wykonania, nawet jego uwzględnienie nie miałoby wpływu na sytuację skazanego do czasu rozpoznania

kasacji. W tym przypadku wykonaniu podlegałyby kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach podlegających łączeniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

D.Z.

[ł.n]